

شنبه 5 تیر 1395

شناسه خبر: 334

[printpdf](#)

[print](#)

دو برابر نیاز کشور واحد تولید محصولات لبنی داریم / صادرات؛ تنها راه نجات واحدهای تولیدی / با این دو شرط وارد بازار محصولات لبنی شوید

یک تولید کننده محصولات لبنی، می گوید: «من دست سپاه و بسیج را می بوسم که به فکر اقتصاد مقاومتی و تولید کننده ها هستند. این بچه های بسیج سازندگی که آمدند پیش من یاد شهید تقی زاده افتادم که مسئول جهاد سازندگی ما بود و در جنگ شهید شد. در دوران دفاع مقدس خانه ما 34 روز آشپزخانه بچه های لشکر 64 ارومیه بود. یادش بخیر. ان شاء الله این اقتصاد مقاومتی و تولید ملی هم با همت همین بچه های انقلابی محقق شود و بنده هم در خدمت شان هستم برای اشتغالزایی.»

صنعت لبنیات در کشور با چالش های زیادی دست به گریبان است. اگر از موضع چالش برانگیز تعیین قیمت شیر و نارضایتی همیشگی دولت، دامداران، تولید کنندگان محصولات لبنی و مردم موقتا صرف نظر کنیم به مشکل تعدد واحدهای تولید کننده محصولات لبنی در کشور می رسیم. هم اکنون در ایران دو برابر نیاز بازار داخلی، واحدهای تولید محصولات لبنی کوچک و بزرگ وجود دارد که در بهترین حالت با 30 درصد ظرفیت کار می کنند. این مساله نشان می دهد که هدایت سرمایه در اقتصاد ملی تا چه اندازه با مشکل مواجه است، به گونه ای که بخش هایی از اقتصاد ملی با انباشت و اشباع سرمایه رو به روست و بخش هایی دیگر بکر و دست نخورده باقی مانده است.

رکود اقتصادی سنگین و بی سابقه و کوچک شدن هر روزه سفره های مردم، موجب شده است که بازار محصولات لبنی در کشور روز به روز محدودتر شود. تبعات پر کشیدن لبنیات از سفره مردم بر سلامت عمومی جامعه، مساله ای بسیار مهم است که بررسی جداگانه ای می طلبد. اما آنچه در این میان باید مورد توجه قرار گیرد، عبارت است از لزوم یافتن راهی برای فعال کردن ظرفیت مضاعف و در عین حال معطل واحدهای صنعتی تولید لبنیات در کشور است.

از یک سو تجمیع مضاعف سرمایه های تولید کنندگان در عرصه تولید لبنیات و معطل ماندن و هرز رفتن ظرفیت ها و نیز زیان انباشته شان می تواند تهدید تلقی شود. اما اگر نیک بنگیریم با توجه به جغرافیای ایران و برخورداری کشورمان از همسایگان متعدد، صادرات محصولات لبنی بهترین فرصت برای پرکردن ظرفیت معطل واحدهای تولید لبنیات در کشور و اشتغالزایی است.

غالب همسایگان ایران به ویژه کشورهای چون عراق و افغانستان بازارهای بزرگ مصرف محصولات لبنی هستند و در عین حال خود در تولید نیازشان ناتوان هستند و در عین حال از روابط سیاسی نزدیکی نیز با جمهوری اسلامی ایران برخوردارند. پاکستان و ترکمنستان نیز از وضعیتی بهتری در قیاس با کشورهای مذکور برخوردار نیستند. در این میان مهمترین حلقه مفقوده برای تحقق صادرات، تولید محصول با کیفیت و نیز متنوع برای ارائه به بازار جهانی است.

عروج پیر حسن لو یکی از تولید کنندگان موفق بستنی در شهر نغده از استان آذربایجان غربی است که توانسته است محصولاتش را به عراق صادر کند اما به دلیل وصول نشدن مطالباتش بابت تامین شیرپارانه ای مدارس و در نتیجه فقدان سرمایه در گردش لازم، مدتی است که با مشکل روبه رو شده است.

آقای پیرحسن لو درباره نحوه ورودش به عرصه تولید محصولات لبنی، خاطرنشان می کند: «پدر من دامدار بود و از گذشته های دور به صورت سنتی ماست، پنیر و دوغ تولید می کردیم. خدا رحمت کند شهید تقی زاده را. او مسئول جهادسازندگی شهرستان ما بود و یک روز برای سرکشی به مزرعه پدرم آمد و مهمان ما بود. به من گفت این چه صدایی است که می آید؟ گفتم مادر دارد به صورت دستی و سنتی از شیر خامه گیری می کند تا پنیر تولید کند. همانجا به ما پیشنهاد داد و راهنمایی مان کرد تا یک دستگاه تولید پنیر صنعتی بخریم. گفت هم بیشتر سود می کنید و هم برای جوان های روستا شغل درست می کنید.»

او می افزاید: «سال 84 توانستم یک واحد تمام صنعتی تولید شیر، پنیر، ماست و دوغ پاستوریزه تاسیس کنم. درآمدان در مجموع خوب بود و برای 40 نفر به صورت مستقیم و 60 نفر به صورت غیر مستقیم اشتغالزایی کردم. در سال های اخیر که با رکود و مشکل سرمایه در گردش مواجه شدیم، بچه های بسیج سازندگی آمدند و توصیه کردند برای حل مشکل، به تولید محصولات تنوع ببخشم و برای صادرات به عراق هدفگذاری کنم.»

این فعال اقتصادی اظهار می کند: «با هدایت مشاوران بسیج سازندگی و وام اقتصاد مقاومتی که گرفتم واحد صنعتی تولید بستنی را راه اندازی کردم. هم فروش داخلی خوبی پیدا کردیم و هم توانستیم به عراق صادر کنیم. البته صادراتمان به عراق با مشکلاتی رو به روست. حجم سفارش آن ها بالاست و برای تامین این تقاضا باید سرمایه در گردش زیادی داشته باشیم تا بتوانیم شیر بخریم. اما متأسفانه بانک ها هیچ حمایتی از تولید کنندگان به عمل نمی آورند و درب تسهیلات بانکی به رویمان قفل است. اگر تسهیلات با بهره 4 درصد دریافت کنیم به راحتی برای 100 نفر دیگر اشتغالزایی می کنیم. فعلاً که تسهیلات نمی دهند و اگر هم بدهند سودش کمتر از 17 درصد نیست!»

عروج پیر حسن اضافه می کند: «تسهیلات بانکی گران و با سود بالا هیچوقت نمی تواند گره از کار تولید کنندگان باز کند. خیلی ها به من مراجعه می کنند و درباره راه اندازی واحد تولیدی محصولات لبنی سوال می پرسند. من به آن ها می گویم فقط با دو شرط وارد این عرصه شوید. اول اینکه باید خودتان سرمایه داشته باشید و از بانک وام نگیرید زیرا با این سودهایی نجومی هزینه تمام شده محصول بسیار زیاد می شود. ثانیاً با توجه به وضعیت بازار داخلی باید نگاه صادراتی داشته باشد به خصوص به کشور عراق که بسیار نیازمند محصولات لبنی است و به راحتی می توان بازار آنجا را بدست گرفت. در حالی که ما هیچ برنامه ای برای صادرات به کشور دوست و برادرمان عراق نداریم ترکیه که دشمن بزرگ عراقی ها و حامی تروریست های تکفیری است توانسته بسیاری از بازارهای این کشور را اشغال کند.»

او خاطرنشان می کند: «حالا مشکل تسهیلات بانکی به کنار، ما حتی نمی توانیم طلب های مان را از دولت وصول کنیم. مدت هاست که شیر پارانه ای مدارس را تامین می کنم اما 6 ماه است که نتوانسته ام مطالباتم را وصول کنم. وقتی هم که مطالبات وصول نشود نمی توانم شیر بخریم و محصولی برای فروش تولید نمی شود. نتیجه این وضعیت افزایش بیکاری است. همین هفته گذشته چند جوان تحصیل کرده به کارگاه من مراجعه کردند. مدام التماس می کردند که به آن ها کاری بدهم. جوان ها مثل دسته گل بودند. خیلی خجالت کشیدم. به آن ها قول دادم اگر مطالباتم وصول شود و تولید افزایش شود حتماً به آن ها زنگ می زنم برای استخدام در کارگاه. حتماً می دانید که مردم نغده خیلی قهرمان هستند. واقعا قهرمانند. دوست دارم برایشان کاری کنم.»

این فعال اقتصاد مقاومتی تأکید می کند: «من دست سپاه و بسیج را می بوسم که به فکر اقتصاد مقاومتی و تولید کننده ها هستند. این بچه های بسیج سازندگی که آمدند پیش من یاد شهید تقی زاده افتادم که مسئول جهاد سازندگی ما بود و در جنگ شهید شد. در دوران دفاع مقدس خانه ما 34 روز آشپزخانه بچه های لشکر 64 ارومیه بود. یادش بخیر. ان شاء الله این اقتصاد مقاومتی و تولید ملی هم با همت همین بچه های انقلابی محقق شود و بنده هم در خدمت شان هستم برای اشتغالزایی.»